« Εν Σμύρνῃ σώζονται τρία ἔτερα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Ε. Σ. Σμύρνας. ἐξ ὧν τὸ σπουδαιότατον συνεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ τῷ 1886 ἔτει 4-5 Νοεμβρίου φιλολόγῳ (1). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 καταλήγει εἰς αὐτ. Παλαιογραφικαὶ ἐ-πιστῆμαι ἐπὶ πόδα σπουδάζουσι ἐν Θρᾴκῃ καὶ οὕτω ἐναρξάμενον ἔτυχεν ὑπὸ Δη-μητριέως ἀνεκδότου σχολίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδου περὶ Π. Κεφαλᾶς ὅτι, καθὼς ἐν Λατίνοις Παπιρίαρχος λέγεται ἐν Ῥώμῃ (2).

---

(1) Τῷ 1431 εἰς ἡ ἐπιστολὴ τῆς ἐκκλησίας Σμύρνης πρὸς τὸν ἐκκλησιάρχην Σμύρνης Δραπάνην. Τὸ κείμενον ἐν Miklosich et Müller, Acta et diplomata graeca medii aevi. Vindobonae 1860. τ. III. σ. 522. Σημειώσεις περὶ τῶν Ὁ ἐκκλησιῶν Σμύρνης τ. Δ' σ. 806. Κ. Δυοβουνιώτου ὀρθοδοξία καὶ παπισμός ἐν Λειψίᾳ 1872 σ. 35. Θρόδοξος Σύλλ. ἐν Λειψίᾳ 1872 σ. 146. Σ. Ζαβίρα, Νέα Σύλλ. σ. 454-55. Ν. Καρσαντᾶ, Θεολ. ἀνάλεκτα ἐν Σμύρνῃ 1880. σ. 122-124. Τρία ἀνέκδο-τα σχόλια τοῦ Μαξίμου ἐξ ἑνὸς Κεφαλᾶ τοῦ καὶ Δουκᾶ σώ-ζονται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Σουλτᾶν Ταμπλίδ Σάδα Μεσ. Βιβλιοθ. Ἰταλ. σ. 301) Ἕτερα δὲ τρία ἐν τῷ κατ' ἐκείνου τοῦ Σινᾶ (ἴδε Gardthausen Catal. cod. Sinaiticorum σ. 237 καὶ 1168-1170.

Β πώδης δίδει χαρακτῆρα ὅλης τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁμήρου(3) ὡς τοῦτο μαρτυροῦσιν ἀναμφιβόλως οἱ ἐπιγραφαὶ καὶ ἰδίως τῆς Ἀβύδου τοῦ 1852 καὶ ὁ λίθος τῆς Ἀσσυρίας ἐν ἔτει 1673 (Κ. Σάθα Μεσ. Βιβλιοθ. τ. Ε' σελ. 399). Ἔγραψεν ἐπειτα (ἐπὶ Δαρ. 107) τὸ ἔτος 1731 ἀκριβέστατα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, διαιρεθεῖσα εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν ὀνομασθὲν «ἱερὸν ἡμερολόγιον τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ Ἰουνιανὸν ἢ Ἰουλιανὸν δράκοντα». Τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ 128 κατέστησαν «ἐνιαύσιον μαγικὸν ἐπτάχρονον συναχθὲν ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς

---

(3) Ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Δεύτερου + τὸ ἐπιφανὲς ἐπίθετον ἱεροπρεπὲς ὑπεροχεῖτο «Ἀθῆναι τῷ Δαιδάλῳ ἀναγνώσεται ἐν Ἀθήναις» Ἔγραφε χαρακτῆρας τοὺς ὁποίους ἀμερόληπτος τις ἐπιστήμων θέλει ἀποκαλέσει ἀρχαϊκοὺς Ἑλληνικούς.

(4) Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπεκαλύφθη ἐν 64 πανομοιοτύποις ἀντιγράφοις ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τῶν ἡμερῶν Νικηφόρου τοῦ Μαυροκορδάτου (ὁρᾶτε Ε. Ζηνοβιάδου, Βιογραφίαι. Ἀθῆν. 1865. σ. 102) ἐκδοθὲν ἀνωνύμως ἐν Βιέννῃ τῷ 1800 ὑπὸ Κοσμᾶ τοῦ Κοτυλέως. Ἐν Ἀθήναις ἔγραφεν αὐτόχειρον σῴζεται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Θεολ. Σχολῆς σημειωθὲν ὑπὸ τοῦ τοῦ Σαρ. Κ. τοῦ ἐξ Οἰκονόμων ἐν Χρυσαγίδι Βενετίας 1876 σ. 11-12. Τὸ ἐν Σμύρνῃ αὐτόγραφον φέρει τὸν ἀρχαιοπρεπῆ τίτλον «Ἱερὸν Βιβλίον τοῦ Ἀνεξικάκου καλούμενον». Τὸ ἔργον δὲ ἐκ τοῦ ἀναλύσεως, ἣν ὁ Χρ. Μητ. Σμυρναίας ἐπιτυχῶς ἐποιήσατο, εἶδε φῶς

η διαφέρουν υποδείγματα 1763, αμφ.» Εν έτει 1830. π. ιδίκια
Το ψυφίσμα εξουσιάσε Ζαχαρίαν. Εν τη ιδίᾳ ήδη υπάρχουσι
γραμματόσημα και συνδέσεις» του προσδιαιρούν Μακεδόνα
δ, τα έκθετα εισαγόμενα ζώσιν, εν οις αναγινώσκονται και
εισφοραι δήμων δημοτων ανδρων της Κ. γλώσσης καταβαστρίδος,
εξ ων σπουδαιότερα α') εισφορα εξ Αναστάσιν δημαρχ. Α. Σχη-
δουρη προς Καλλιτσαν τον οικογ. διαιτοδιάρχην, συνιστω-
σαν την αναίρεσιν συναφαντίων προς αχρείους των
αρδοδόζων φρονηματίαν Α. Σουμδουρη β') απόδειπνον
Α. διαιτοδιάρχου γ') εισφορα Α. Σουμδουρη προς την αν.
της υποδείγματος προς τον Παπα Σιρούγ. Δοσίθεον. Αι
δύο αυται εισφοραι χρονολογούνται εν τον βραίκιναι ή αν-
οχληθη προς το π. έτη 1695 — προσθηθη δυο εγδασκά-
λους της εν Σμαρνίου σχολης χίλια προς αξίαν τόσαν η
ανεμφάς (1). Εν τω αυτώ δήμω αναγινώσκονται συν αλλαις δύο
εισφοραι Α. Σεβαστου προς Δοσίθεα τον Ιεροσολύμων δα-

---

(1) Μεγάλ Ελλην. Λεξ. Τ. 5 σ. 484. Πορφ. Σ. Ζαλίρα Ν. Ξυν. σ. 212, 325. Κ. Σάθα Νεοελλ. Φιλ. σ. 390. Παναβασιλείου Χρονογρ. Ιστ. Μεσογ. Τ. Β' σ. 225. Το χίλια προ εξήκοντα η ο συγχρονίσας Σεβαστος Τραπεζούντιος ο Κεφαλληνίτης, ως δήμιον η ανέκδο-
τος αυτός «Συλλογεύς δημοτικά προς διαφόρους αξίας τόσας η ανεμφάς» τα αποίους εσημειώσαμεν ήδη εν τη εμη καταλο-
γη της εναρχομένης Σχολης σ. 61.

θριάρχην (2) μία Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὸν ἐλλόγιμον ἱεροδιάκονον Μακάριον (1), ἑτέρα Σαμουὴλ πατριάρχου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κορυτσᾶς περὶ χρηματικῆς ὑποθέσεως Γεωργίου τινὸς Σοσάνα ἐπονομαζομένου.

Παρὰ δὲ τῷ ἐν Σκηλιβρίᾳ κ. Ἀναστ. Πασαδοπόλῳ εὑρῆται χειρόγραφον τεῦχος (ἐκ Σελ. 497 ἐφ. φυ.) ἐνέχον παράφρασιν ἐν τῷ πηγέτερον αὐτοῦ ἰδίκῃ τοῦ ὑπὸ Lamery γαλλιστὶ συντεχθέντος γενικοῦ κατολόγου τῶν φαρμάκων ἡ παράφρασις αὐτὴ λίαν ἀνορθόγραφος ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ Νικολ. Δούκη Πελοποννησίου διατρίβοντος ἐν Κυδωνίαις 1753-4 κατὰ Φεβρουάριον.

---

(2) Ὁ Σπανθωνὴς ἐχρηματίσε διδάσκαλος τῆς ἐν Βυζαντίῳ πατριαρχικῆς σχολῆς. Ποιοῦντας αὐτοῦ μνήμην ὁ Δημήτριος Προκοπίου ὁ Ἀναστ. Γόρδιος, ὁ Καισάριος Δαπόντες (Κ. Σάθα Μισ. βιβ. τ. 5 σ. 167. 384. 461. 498) ἢ ἕτεροι τῆς μετὰ γενέτειρα ἐν οἷς ἢ ὁ κ. Μ. Γεδεὼν (Χρονικὰ τῆς πατρ. Ἀκαδημίας σ. 113-115) σημειώσας λεπτομερῆ τινας. ὁ κ. Γεδεὼν ἀρέσθαι ἐν τῷ Κανθεμίρῳ λέγοντα ὅτι ὁ Σπανθωνὴς ἐδίδασκε τὴν περιπατητικὴν φιλοσοφίαν. Ἐξανεκδότου ἐπιστολῆς τοῦ Σεβαστοῦ Κυμινίτου (κωδ. 10 Σ. Φ. Σελ. φ. 277ᵃ) πρὸς τὸν Σπανθωνὴν μανθάνομεν ὁρίτικας ὅτι ἐδίδασκε μετὰ βυσσίων λόγιων ἢ βυσσίων. . . .

(1) Σώζοντας ἢ ἐπιστολὰς Σερ. Μακαρίου πρὸς Γεωργίου τὸν ἐξ Ἀδρ. πρεσ. περὶ ὧν ἰδὲ Σάθα Μ. Βιβ. τ. 5. Σελ. 540-542.